6de JAARGANG. CURAÇAO DEN 10n AUGUSTUS 1889. N° 293

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. *voor elken regel meer fl.* 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66. RUE LAFAYETTE. PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 *cada regel mas fl.* 0,07½.

ALLOCUTIE,

door Z. H. Paus Leo XIII

uitgesproken in het consistorie van 30 Juni 1889.

Eerbiedwaardige Broeders.!

Hetgeen Wij u voorheen te dezer zelfde plaatse gezegd hebben, sprekende over nieuwe en nog ernstiger aanslagen, die in deze doorluchtige stede werden voorbereid tégen de Kerk en het Roomsch Pontificaat, is tot Onze groote smart en tot droefheid vaır alle weldenkende lieden ten volle verwezenlijkt. Om deze reden hebben Wij u in een buitengewone zitting doen bijeenroepen, teneinde openlijk te verklaren, tot een hoedanige hoogte dit misdrijf Ons heeft geschokt, en tevens, zooals het betaamt, in uwe tegenwoordigheid eene zoo groote wandaad vrijelijk te kunnen laken.

Tengevolge der Italiaansche revolutie en der overweldiging van Rome hebben Wij den Heiligen godsdienst en den Apostolischen Stoel ten prooi moeten zien aan een lange reeks van aanvallen. Maar thans streven de verderfelijke sekten met woede naar handelingen, nog veel erger dan de vorige. Er zijn geesten, die besloten hebben van de Moederstad der Katholiciteit den hoofdzetel van alle bederf en goddeloosheid te maken: met dit doel brengen zij er van alle zijden brandpunten van haat heen, ten einde, door deze burcht der Katholieke Kerk aan te vallen, den hoeksteen, waarop zij rust, onderstboven te storten, indien zij zulks konden. En inderdaad, als hadden zij nog niet genoeg verwoestingen sedert zoovele jaren reeds aangericht, besluiten zij nu, zichzelven in stoutmoedigheid overtreffend, een openlijk gedenkteeken te stichten, om voor de nakomelinschap den geest van afvalligheid van de Kerk te verheerlijken, en te verkondigen, dat zij een strijd op leven en dood met het Katholicisme willen aangaan. Dat dit de bedoeling is van de voornaamste bewerkers dier onderneming, wordt door het feit zelf bewezen. Degene dien zij met eerbewijzingen overladen, is een man, die tweemaal is afgevallen, bij vonnis overtuigd van ketterij en tegen de Kerk verzet heeft gepleegd tot aan zijn laatsten snik. Veel meer nog: juist om deze redenen hebben zij hem willen vereeren, want het staat vast, dat in hem geen enkele ware verdienste is te vinden. Niet om zijne zeldzame wetenschap, want zijne geschriften toonen dat hij een leerling was van het pantheïsme en het schandelijkst materialisme, doortrokken van groote dwalingen en dikwijls met zich zelven in tegenspraak. Niet om zijne deugden, want zijne zeden zijn integendeel voor het nageslacht een voorbeeld van de verdorvenheid en slechtheid, waartoe ongeregelde hartstochten een mensch kunnen brengen. Niet om zijne schoone handelwijzen, zijne den lande bewezen diensten: zijn talent was, te veinzen, te liegen, eigen baatzuchtig te zijn, geen tegenspraak te kunnen verdragen, te vleien, laag van ziel en verdorven van geest te zijn. De buitengewone eer, aan zulk een man bewezen, heeft dus slechts één beteekenis, leert slechts één zaak dat men het geheele leven zou moeten plaatsen buiten de door God geopenbaarde leer, buiten het Christelijk geloof, en het verstand van den mensch geheel aan het gezag van Christus moet onttrekken.

Dat is ontegenzeggelijke het doel en het werk der verdorven secten, welke uit al hare macht pogen de Staten te scheiden van God, en welke met haar genzeloozen haat en een uiterste harnekkigheid de Kerk en het Romeinsche Pontificaat aanvallen. En ten einde de beleediging grooter en de beteekenis van dat monument helderder te maken, wilde men, dat de onthulling ervan met het grootste vertoon en in tegenwoordigheid der talrijkste menigte geschiedde. Rome heeft ook dan in deze dagen een onmetelijke uit alle streken bijeengebrachte menigte binnen hare muren gezien: daarbij optochten met den godsdienst vijandige vaandels en wat nog het verschrikkelijkst was, is, dat er zelfs vaandels waren met de afbeelding van den boozen geest, die in de hemelen weigerde aan den Allerhoogste te gehoorzamen, en die de vorst der wederspannigen en het opperhoofd van alle opstandelingen is. Bij die misdadige demonstratie heeft zich de onbeschaamdheid der redevoeringen en geschriften gevoegd, waarin de heiligheid der verhevenste zaken zonder schaamte, zonder maat wordt belachelijk gemaakt, waarin men die volstrekte vrijheid der gedachte vol vuur verhief, welke de al te vruchtbare moeder is van al de slechte leeringen, en welke met de Christelijke zeden den grondslag schokt van elke wet en van elke burgerlijke maatschappij.

En zulk een manifestatie kon langen tijd voorbereid, gevormd en verwezenlijkt worden niet alleen met medeweten der regeerders maar ook met hun goedkeuring en hunne openlijke en blijkbare medewerking.

Het is bedroevend te constateeren, en het is bijna een wonder, dat in de verhevene stad, waar God de woonstede van Zijn plaatsvervanger heeft opgericht, de loftrompet gestoken wordt van de menschelijke rede, welke tegen God is opgestaan, en dat daar, waar aan de geheele wereld werd geleerd, de zuivere voorschriften van het Evangelie en de raadgevingen des heils te vragen, heden ten dage, door de uitwerking eener misdadige beroering, schuldige dwalingen en de ketterij zelf ongestraft geheiligd worden door standbeelden. De gebeurtenissen hebben ons zoo ver gevoerd, dat wij de afschuwelijkheid der onteering in de heilige plaats zien.

Wegens de onwaardigheid dezer feiten verklaren Wij, daar het bestuur der Christenheid Ons is toevertrouwd met de bewaking en de verdediging van den godsdienst tevens, dat Rome beleedigd, dat de heiligheid van het Christelijk geloof schandelijk geschonden is, en klagen Wij bij de geheele Katholieke wereld, vol droefheid en verontwaardiging, den heiligschennenden aanslag aan.

Maar uit de beleediging zelve kan men nuttige lessen trekken. Daardoor toch ziet men meer en meer, of Onze vijanden rusten, nu zij de tijdelijke macht des Pausschaps hebben omgestort, of dat zij nog iets anders verwachten om te eindigen, nl. de omverwerping van het geestelijk gezag der Pausen en de uitroeiing van het Christelijk geloof. Eveneens ziet men duidelijk, of Wij bij het eischen van de rechten des Apostolischen Stoels gedreven zijn door eenige menschelijke overweging, dan of zulks niet veeleer geschied is door bezorgdheid voor de vrijheid van den Apostolischen Stoel, voor de Pauselijke waardigheid en zelfs voor den bloei van Italië, die daarvan afhangt.

Ten slotte toonen de gebeurtenissen zelven te duidelijk, wat de vele schoone beloften, die men in den aanvang zonder bedenken deed, waard zijn, en wat er van geworden is. In plaats van den eerbied en het ontzag, waarmede men, naar men zeide, van alle kanten edelmoedig eer aan den Roomschen Paus wilde bewijzen, hebben hoon en smaad elkander langzamerhand met grooteren ernst opgevolgd, en thans, door eene beleediging, die in het volle daglicht staat en in aller oogen de grootste zal blijven, richt men een gedenkteeken voor een goddeloos en zedeloos man op in de stad Rome, die, naar men verzekerde, altijd de roemrijke en gevestigde zetel der Roomsche Pausen zou blijven, en waarvan men nu de hoofdplaats eener nieuwe goddeloosheid wil maken, door er den ongerijmden en brutalen eeredienst der menschelijke rede, als tot eene goddelijke hoogte opgestuwd, te vestigen.

Ziet dan, Eerbiedwaardige broeders, welke vrijheid of welke waar-

---

FEUILLETON.

Ultimo dianan di bida

DI

Monsenjor Darboy.

—o—

(Siguimentoe i fin..)

Coe violencia nan tabata golpeá e porta, menazandoe di toembéle abao, sí nan no habriéle.

Porfin ora e momentoe di bai a yegá, bo tabata mirá na toer banda masjá hende tantoe na muchá, na muhenan di caya, na homber bistí coe kiel, coe cara di fiéra, i nan toer tabata gritá di alegria di mira e victimanan koe indudablemente lo larga nan bida den manoe di Comuna. Insultoenan di mas vil; palabranan di mas gémeen i di mas indecorosa tabata sali fó di boca sucí di mil i mas mil di nan.

E Arzobispoe a zak su cara abao. Un o dos bé Pastoor di "La Madeleine" díci coe n'éle: "Bo ta tende, Monsenjor, kiko nan ta bisá?"

Monsenjor no a respondéle.

"Stop, stop aki mes!" nan tabata gritá, "no bale la pena di hiba nan mas aleeuw! Largá nos cuartizá nan aki mes! Bam, bam caba k'e panja pretoenan! Sí, larga nos caba koe nan!"

Warda nacional tabatin trabao p'el a contené e populacho entregá den braza di inmoralidad, di perversidad i di crimen.

Wagen djé prisioneroenan tabata bai un pia un pia, coe obhetoe di hací e pober infeliznan bebé nan caliz di amargura te na ultima gota. Na lugá di siguí camina grandi di Boulevardnan, nan a hiba nan bai pasá den "Faubourg-Saint Antoine" i den toer e otro cayanan, camina Comunistanan tabatin nan nechi.

Pa banda di 8 ora, nan a yegá "La Roquette." Nan a poné e prisioneroenan tam tem den un zaal, i ayí nan a keda sperá mas di un ora i mei, pasobra nan hokki no tabata prepará ainda. Coe un tono i coe un importancia mas coe ridicula, senjor François, Director di prison, a yamá nan nomber dos be; dj'aji el a bai traha un lista di nan i coe muchoe formalidad el a bin entregá e cipier di Mazas un pida papel koe tabata bisa: *M'a recibí so pastoor i magistrado.*

Promé e prisioneroenan subi ariba nan a clasificá nan, caba brigadier Romain a cohé un lanterne, i riba comando: *ariba!* nan a coeminsá subí trapi, pa bai ocupá e hokki destiná pa cada un di nan. Tan pronto Monsenjor Darboy a drentá den di djéle, nan a dal su porta di heroe cerá i asina nan a siguí hací coe toer e otro nan.

Den cada hokki tabatin un cama di heroe coe un sacoe di yerba riba djéle i un deken delegá di lana; ni un mesa, ni un banki, nada nada, ni luz tampoco. Den e completa oscuridad ta voelá nan mester a voelá ta na oenda e lugá di droemi tabata pa nan por a tirá nan curpa ariba, sperandoe koe luz di dia lo permiti nan di conocé estado di nan prison.

Si acaso e prisioneroenan por tabatin algun duda djé suerte tristoe koe ta sperá nan, nan actual situacion l'a doená nan toer clase di siguranza; pa motiboe koe nan l'a comprende perfectamente, koe diferente di nan ta destiná pa ta matá, i k'e otronan tin di perecé, pasobra ta imposibel di keda na bida den semehante hokki.

Mientras Monsenjor Darboy ta cerá na "La Roquette," ços tabata marchá coe velocidad den stad. Boz imperiosa di cayonnan, fluitmentoe di bomnan, koe tabata bin dal riba murayanan di prison, causandoe candela na diferente puntoe, toer esai tabata anunciá koe fin djé drama sangriente tabata acercandoe i koe podiser ora di salbacion tabata aproximandoe també.

E prisioneroenan a keda grandimente admirá di a haya orden di por sali kuijer huntoe coe otro den coerá, i e licencio a causa nan toer alegria, pasobra el a poné nan na ocasion di haya nan na compania di Monsenjor Darboy. Pa motiboe koe debilidad i e palpitacion di corazon no tabata permiti e Arzobispoe di keda pará largoe sin nada pa steut riba djéle, el tabata bai leun contra muraya i den e posicion ayi el tabata papia coe su companjeroenan di desgracia, inspirandoe nan animo i consueloe, k'e mes trankilidad i alegria, como si fuera ta den salon di su palacio arzobispal el tabata hayéle.

Dia 22 di Mei, Senjor Trocard, apotheker di "La Roquette" a bai bisitá Monsenjor: vivamente impresioná di mirá situacion djé ilustre prelado, el a proponéle di transportéle den zaal di hende maloe: "Ayá, lo bo haya bo mihó; lo bo tin mas aire, mihó lugá di droemi, cuido, koe bo no ta haya 'ki— i ademas bo bida lo ta menos na peligro."

—"Mi ta comprendé esai, querido Senjor, e Arzobipoe a respondéle," mi ta comprendé esai i mi ta gradici bo: ma nada na mundoe lo por haci mi

digheid Ons is overgelaten ter vervulling van Onze apostolische taak. Onze persoon zelve is niet buiten gevaar noch zonder vrees, want eenieder weet, tot hoeverre de plannen en de ondernemingen Onzer ergste vijanden gaan, en niemand is er, die niet ziet, dat zij, met behulp van den tijdgeest, die hun gunstig is, waardoor hun aantal en hunne onbeschaamdheid dagelijks rijst, besloten hebben, geen rust te nemen, voor zij de zaken tot den uitersten ondergang zullen gebracht hebben. Indien men hun opzichtens het feit, waarover Wij Ons beklagen, niet alle vrijheid heeft gelaten — hetgeen slechts om utiliteitsredenen geschiedde — om hunne booze plannen met geweld en daadwerkelijk te vervullen, er is niemand, die zich gemakkelijk zal kunnen overreden, dat zij niet tot dit uiterste der misdaad zullen komen, zoodra zij er de gelegenheid toe zullen hebben; te meer daar wij in de macht zijn van lieden, die zich niet ontzien, Ons openlijk te beschuldigen, als waren Onze bedoelingen ten opzichte van Italië vijandig en hatelijk.

Niet minder staat het te vreezen, dat de stoutmoedigheid dier bedorven menschen, waardoor zij tot allerlei soort van misdaden worden gebracht, en hunne opgewekte hartstochten niet altijd evenzeer zullen kunnen weerhouden en onderdrukt worden, wanneer er tijden kwamen, nog meer met verschrikking en beroeringen vervuld, hetzij tengevolge van inwendige onlusten en de omverwerping van den bestaanden staat van zaken, hetzij tengevolge van de uitwerkselen en de rampen van den oorlog. Hierdoor ziet men te beter, welke eindelijk de toestand is, waarin het Opperhoofd der Kerk, de Herder en Meester der Katholiciteit is gebracht.

Onder het gewicht van zoo bittere bekommeringen en zoo grooto bezorgdheid zouden Wij als verpletterd bezwijken, vooral met het oog op Onzen hoogen ouderdom, indien Onze ziel niet omhoog gehouden en Onze krachten gesterkt werden zoowel door de duurzame hoop, dat Jesus Christus nooit Zijn Stedehouder zal berooven van Zijne goddelijke hulp, als door het plichtbesef, dat Wij des te krachtiger aan het roer der Kerk moeten staan, naarmate de storm van dwalingen en begeerlijkheden, die tegen haar door de hel is opgewekt, heviger woedt. Wij hebben dus al Onze hoop en al Ons betrouwen op God gesteld, omdat het Zijne zaak geldt, en Wij vertrouwen vooral op het dringend gebed, dat Wij met al den ijver en al de vurigheid Onzer ziel opstieren tot de verheven Maagd, de beschermster van het Christelijk volk, en ook tot de gelukzalige prinsen der Apostelen, Petrus en Paulus, op wier bescherming en macht deze doorluchtige stad Rome altijd gesteund heeft.

Inderdaad, hetgeen het Katholiek geloof bevat, is de hoogste en opperste weldaad: onzen vijanden gaat niets zoozeer ter harte, dan door hunne pogingen er in te slagen, de bevolking van Italië te verwijderen van dit geloof, dat hun zoo langen tijd allerlei roem en voorspoed heeft bezorgd. Wat den Katholieken betreft, zij moeten gewaarschuwd worden, dat het hun volstrekt niet geoorloofd is, tegenover zulke gevaren in te sluimeren of ze slechts flauw te bestrijden; zij moeten integendeel moedig hun geloof belijden, vaststaan in de verdediging, gereed om er dadelijk alle offers voor te brengen, die door de omstandigheden vereischt worden.

Deze onderrichtingen en raadgevingen zijn nog nader gericht aan de inwoners van Rome, aangezien hun geloof — hetgeen klaarblijkelijk is — dagelijks schandelijk ten doel staat aan meer en meer gevaarlijke aanvallen. Zij moeten dan ook, naarmate zij beter beseffen, hoe groot voor hen de weldaad des geloofs is, die zij van God ontvangen hebben, en wegens de zoo nauwe en innige betrekkingen met dezen Apostolischen Stoel, er te meer op bedacht zijn, erin te volharden, teneinde zich hunner vaderen en voorvaderen waardig te betoonen, die de faam van hun geloof in de geheele wereld beroemd heeft gemaakt.

Dat dus de Romeinen, dat alle Italianen, dat de Katholieken der geheele wereld niet ophouden, door gebeden en allerlei goede werken, Gode te smeeken, dat Hij barmhartiglijk Zijnen toorn weerhoude, die door zooveel schandelijke aanslagen tegen de Kerk is opgewekt, en dat Hij in Zijne goedertierenheid op de algemeene wenschen der goeden de barmhartigheid, den vrede het heil schenke, die zij in hunne smeekingen verzoeken.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

— Donderdag was een feestdag voor vele Katholieken van Otro-Banda, zoowel als voor de bewoners van Santa-Maria. De treffende plechtigheid der Eerste H. Communie, waaraan in Otro-Banda door 110, in Santa-Maria door 80 kinderen werd deelgenomen, heeft ook voor de honderden, die getuigen waren, weder bevestigd dat vrede en geluk de schatten zijn van een schuldeloos gemoed.

— Maandagavond is aan de werf *Mattey* een bootje, waarin zich eenige matrozen bevonden, omgeslagen, met het treurig gevolg, dat een matroos 1ste klasse verdronk. Den volgenden dag werd het lijk opgevischt en met militaire eer op het Kerkhof te Otro-Banda ter aarde besteld.

— Tegen den 20sten dezer wordt alhier verwacht generaal Ulises Heureaux, president van de republiek Sto. Domingo. Hij komt aan boord van het onlangs in Frankrijk voor rekening dier republiek gebouwde oorlogstoomschip.

(*Vrijmoed.*)

— Bij Gouvernements beschikking dd. 6 Augustus jl. is de waarneming der betrekking van Kolonialen Ontvanger alhier opgedragen aan den Heer A. Statius Muller, Adjunct-commies ter Administratie van Financiën;

is de Heer J. R. G. de Veer gedurende de afwezigheid van den Heer F. J. Olivier, belast met de waarneming der betrekking van lid van de Schoolcommissie alhier.

Lijst van brieven, die onbestelbaar zijn bevonden:

Zoilo Benites, Castor Bonnwetsch, Mariano de las Casas, J. G. Capriles, Federico Cook, T. de Castro & Co., Hermania Doguis, Helena Domacasée, Andries Everts, F. Evertsz & Co., Juliet Frans, R. P. Gilkey, A. B. Henemas & Co., Roset Henriquez, N. F. Hellmund, Paulus Huss, Wooniel Klevesahl, S. J. de Leon, Rebeca S. de Lindo, Charles, G. J. Meijer, J. L. Maduro 2, Manuel Priceri, H. de Palm, Paulina Febbus, Sg. Weil & Co.

Niet voor verzending vatbaar:

Een brief geadresseerd aan Diego A. Pacheco en drie stuks drukwerk onderscheidenlijk geadresseerd aan S. D. C. Henriquez Hamburg, R. K. Okma Jutryp, D. M. Piza New York.

BUITENLAND.

Italie. — Men is in Italië zeer ongerust geweest over het buitengewoon consistorie, dat Zondag 30 Juli gehouden is. Zulk een consistorie heeft slechts zeer zelden plaats, alleen in hachelijke omstandigheden: men dacht, dat de Paus maatregelen tot zijn vertrek uit Rome wilde nemen, en in de meening, dat een ophanden zijnde oorlog de reden was, daalde de beurs. Men kon echter niets weten, van hetgeen er beraadslaagd was in een buitengewoon consistorie mogen de cardinalen zich door niemand doen vergezellen en sluiten zich alleen met den Paus op. De berichten "onder voorbehoud" van het *Berliner Tagblatt*, dat er een brief van den keizer van Oostenrijk zou zijn voorgelezen, behelzende raadgevingen omtrent de door het Vaticaan te volgen politiek, alsmede dat het consistorie zich met de aanstaande verkiezingen in Frankrijk zou hebben beziggehouden, zijn dus louter veronderstellingen; de beide volgende van de *Indépendance*: dat de Paus besloten heeft, ingeval van oorlog naar Spanje de wijk te nemen, slechts eene min of meer waarschijnlijke vermoeden, en dat, als zou de Paus kardinaal Lavigerie als zijn opvolger hebben aanbevolen, een praatje, waarvan de onzinnigheid elken Katholiek duidelijk is. Van liberale zijde wordt beweerd, dat behalve de Bruno-feesten, ook eene rede van den heer Crispi aanleiding voor den Paus is geweest, om het buitengewoon consistorie te beleggen. Wat hiervan waar kan zijn, blijve in het midden, maar door deze verzekering getuigen de liberale bladen van welk eenen aard de woorden waren van den man, die steeds heeft uitgeroepen, dat het Italië's wensch is, in vrede met den Paus te leven.

Inderdaad, bedoelde reden van den ministerpresident, in den Senaat gehouden, was kenteekenend voor de tegenwoordige verhouding tusschen het Quirinaal en het Vaticaan. Crispi sprak over de Italiaansche scholen in het Oosten maar dwaalde weldra af naar de Romeinsche quaestie, die volgens hem reeds lang dood is, maar waarop hij telkenmale weer terugkomt. Na aan de artikelen van een prelaat in een der bladen herinnerd te hebben, die de schrijver na veroordeeling door den Paus introk, wees hij hierop als een blijk van onverzoenlijkheid van dezen Paus. "Het Vaticaan hoopt nog steeds", zeide hij, "dat tengevolge van een strijd onder de Europeesche Mogendheden de tijdelijke macht des Pausdoms zal hersteld worden, terwijl toch allen weten en begrijpen, dat deze heerschappij in den grond en voor immer veroordeeld is (*Bijval*). Een verzoening met de Kerk zal niet totstandkomen, hetgeen evenzeer onze schuld als die van het Vaticaan is: want het ware te vreezen, dat ook de verzoening kon leiden tot wat wij niet willen: eene inkrimping der vrijheid." Weder volgde een bravo der liberale vergadering.

— De Katholieken van Rome hebben op den vooravond van St. Pieter, door bijzondere bewijzen van trouwe liefde en onderdanigheid jegens den H. Stoel geprotesteerd tegen de oprichting van het Bruno-monument. De kardinaal-vicaris had eene oproeping tot de geloovigen gericht, waarin hij hun aanbeval, op den vooravond van het feest in de St. Pieterskerk bijeen te komen, om in gemeenschappelijk gebed aan het graf van den grooten Apostel en eersten Paus sterkte te zoeken, eenheid en onbevreesde geloofsbelijdenis te toonen.

Reeds in de vroegte had de *Società degli interessi cattolici* een zilveren kelk als offer op het graf van den vorst der apostelen neergelegd. Deze kelk werd vroeger als eene gift

---

separá fo di mi companjeroenan di infortunio."

E abbé Crozes k'a contá e conversación aji, k' el a tendé fo di boca di mes Senjor Troncard, a bisa tambe, koe Monsenjor Darboy su cordamentoe tabata casi esclusivamente dedicá na e padernan, su companjeroenan di prison: di modi, si acaso mes Comuna a ofrecéle di ponéle na libertad, lo el a respondé indudablemente: "Lo mi no sali aki fó, sino te ora toer mi companjeroenan ta liber."

Entretantoe troepanan victoriosa di Versailles tabata penetrandoe mas i mas, mientras koe miembronán di Comuna, soetá, derrotá, tabata reculandoe i pronto nan lo ta cerrá te den nan última cueba. Nan i e poco hendenan mitar boerachi koe ainda no a bandoná nan, tabatin necesidad di un última satisfación. Sin ni tendé e acusadonan, sin ningun forma di proceso, nan a sentenciá e di mas principal prisioneroenan na morto. Nan a sacá i scirbi e sentencia coe tanta precipitación, koe hasta nan a loebidá di mencioná número di víctimanan: ta despues nan a fihá koe mientras tantoe seis di nan lo ta matá. E peloton, encargá pa fusilá nan, tabata formá na su mayor parti di manceboenan di 15 á 18 anja, koe nan a recohé por aki o por ajá na skinanan di caja.

Cipiernan a bai, buscá e víctimanan. Monsenjor Darboy tabata nomber un riba lista, i ora un dje complicenan a gritá: "Ciudadano Darboy," e prelado, coe un boz firme, a respondé "present."

Tan pronto e seis víctimanan tabata reuni, nan a entregá nan den mano dje warda k'a bin recibi nan i nan a toema camina dje teatro di ehecucion.

— "Asesinonan! Bagamundoenan! Spionnan di Versailles! matá nan, radbraak, cuartizá nan!" asina e miserablenan koe tabata bai coe nan, tabata gritá i toer esai acompanjá ainda di espresionnan di mas indecente i di mas inmoral.

— "Partida di cuá bo tá!" un di nan a puntra e Arzobispoe.

— "Mi ta partidario di libertad," el a respondéle. Un soldá dje peloton, koe sin duda t'a figurele k'e Monsenjor no tabata camná basta lihé, a dal e un kolf di skopet k'a haci e perde balans i t'el a cai. Si Senjor Bonjean no a tenéle: "Pasá bo man bao di mi braza, e Senjor dici coe n'ele: nos lo sostené otro p' lo nos toer dos cai."

E Arzobispoe a hinca su man bao di braza di su companjeroe, el a sigui camna sin draai mira ta ken a dal é.

Porfin, nan a yega n' e lugá di ehecucion. Nan a pone e prisioneroenan un poco fó di muraya na careda un banda di otro, i seis minuut despues e peleton a haci un, dos descargá i caba cada homber a keda tira pa su cuenta. Toer tabata cumpli!

Despues dje di dos descargá e Arzobispoe a keda para ainda i el a hiza su man drechi p'é doena su última bendicion.

— "Anhan? bo ta doena bendicion," un dje miserablenan a gritá, atá di mi tambe: el a larga su tiroe bai riba e prelado, koe sin embargo a keda pará ainda.

Mirandoe esai su berdugoenan a caba coe n' éle di otro modi: coe bajonet i coe nan kolf di skopet nan tabata dal é riba su cabez i den su coestía.

Ora el malbadoenan tabata regresá dje teatro camina e crimen horroroso a caba di tuma lugá, bo por a tende nan grita duroe: "*Nos a caba di gana 50 franc.*"

Pa banda di dos ora di marduga ocho ó diez dje miserablenan a bai n' e lugá di suplicio pa nan bai derá e mortonan. Ma nan a cuminsá promé pa ristrá nan di manera di más bruta; un di nan k' a bai pa morde gespoe di zapatoe di Monsenjor a herida su lenga na punta dje gespoe: "*Tú, bagamundoe,*" el a gritá maldicionandoe i na mes tem el a dal e cadaver un terrible schop, "*te hasta despues di morto bo mester lastima mi ainda!*"

E Arzobispoe tabatin na su curpa dos prenda di grandísimo balor i preciosísima pa nan recuerdo: es ta ringitje Obispal di Monsenjor Sibour i cruz di gran-sacerdote di Monsenjor Affre: ma nan toer dos a desaparece i hamas nan a bolbe haya nan atrobé.

Ora e ristramentoe a caba nan a hizá e mortonan asina mes tirá den un boeracoe, sin caba sin nada. T' ayi koe nan a bin haja nan algun ora despues koe troepanan di Versailles a toema posesión di stad. Na punta dje laken binja koe tabata salí afó, nan a sabi ta na oenda morto dje Arzobispoe tabata derá.

Su cruz obispal, su ringetje, su horlogie, galonnan di su sombré, hasta gespoenan di su zapatoe, tur nan a horta fó di djéle. Tres tiroe el a haya: dos cerca su corazon i un den su coestía. Su duim i su dede índice (wijsvinger) tabata destruí, probablemente na momentoe k' el a hizá su man p' é bendicioná su berdugoenan.

Coe toer respetoe nan a ponéle den caha i el a keda rondoná di luz, na bista di toer hende den palacio Arzobispal, te por último, bao di ceremonianan imponente, nan a hiba su cadaver na presencia di tur gran dignatario di Estado bai depositele den bóvedanan di *Notre Dame.*

Ayí el ta reposa meimei di Monsenjor Affre i Monsenjor Sibour, víctimanan di odio religioso, di desunion política i di pasionnan di nan época.

Ta diez ocho anja k' esai a pasa — i nos ta repití koe lo ke nos a principia: historia dj' ayera por bira historia di mañan.

———o———

van de stad Rome door den Senaat daar gebracht, maar sedert de revolutie Rome veroverd heeft, is dit eerbiedwaardig gebruik opgeheven.

In den loop van den namiddag gingen tienduizenden naar de St. Pieterskerk. Omstreeks zeven uren des avonds waren er nog ongeveer twintigduizend personen in de wijde ruimten der basiliek vereenigd. De aangrijpende hymne *O felix Roma*, waarop iedere Romein trotsch is, wijl zij den lof zijner vaderstad bezingt, werd door driehonderd zangers aangeheven. Daarna gaf kardinaal Monaco la Vallette van het hoogaltaar met het Allerheiligste den plechtigen zegen.

Hiermede was het eerherstel in de kerk afgeloopen. Maar daarbuiten protesteerde het Katholieke Rome den ganschen avond tegen de Brunoblasphemie door eene schitterende verplichting. Geheel de stad fonkelde van licht; in het bijzonder echter blonk het Campo dei Fiori uit, dat tot de plaatsing van het goddelooze monument was uitgekozen.

— In zijne laatste rede in den Senaat heeft de heer Crispi kardinaal Lavigerie beleedigd, door te zeggen, dat deze prelaat niet een missionaris maar een politiek agent van Frankrijk is, die de Italianen zoekt te mystificeeren door hen uit te noodigen tot deelneming aan zijn kruistocht tegen de slavernij.

— Te Lecca zal koning Humbert de onthulling van een monument voor Victor Emmanuel bijwonen.

Frankrijk.—Het Fransche republicanisme ziet niet zonder onrust den dag der departamentale verkiezingen naderen. De woordvoerders dier partij zijn in het geheel niet zeker, dat de 28ste Juli hun voordeelig zal zijn, vooral na het het manifest dat de geunieërde conservatieven uitgevaardigd hebben en trachten daarom de publieke opinie eenigermate op de te verwachten nederlaag voor te bereiden. De *Temps* vestigt de aandacht op het feit, dat van de 1500 zetels voor *conseillers généraux*, die het land zal hebben toe te wijzen, er thans 1200 aan de republikeinen en slechts 300 aan hunne tegenstanders behooren. In plaats van hieruit de conclusie te trekken, dat de republikeinen steeds op de onbillijkste wijze eene hoogst onevenredige vertegenwoordiging in stand hielden, schrijft het ministerieël orgaan: „Men ziet dus, dat bij de aanstaande campagne de republikeinen veel te verliezen en betrekkelijk weinig te winnen hebben, en dat onze tegenstanders daarentegen zeer weinig te verliezen en veel te winnen hebben. Men moet met dezen tweeledigen toestand rekening houden bij de beoordeeling der uitslagen van de verkiezingen."

Den volgenden dag verscheen in hetzelfde blad wederom een hoofdartikel, waarin eveneens de terugtocht geblazen werd, thans echter voor de algemeene verkiezingen. Het officieuze blad kan zijne vrees niet ontveinzen: het is doodelijk bevreesd voor de conservatieven en zegt zijnen lezers: „De inzet van den verkiezingsstrijd is aller gewichtigst, en de medewerking van aller toewijding is noodig, om de resultaten in stand te houden, welke sinds achttien jaren verkregen zijn, en om voor immer den stouten droom der dictatuur te vernietigen." Vooral op de liberale jeugd heeft de *Temps* hare hoop gebouwd; zij moet de republiek redden. Het smeekt den jongeren krachten, zich toch aan hoofd der beweging te willen stellen en een krachtdadigen veldtocht te voeren. Het anders zoo onderwetsche stijve blad schrijft nu zelfs, dat de republikeinsche jongelieden overal hunne candidaturen moeten stellen en in verschillende arrondissementen den ouden afgevaardigden plaats voor zich laten maken.

Het is zooals de *Univers* zegt: „In weerwil van haar tot dusver onverstoorbaar optimisme begint de *Temps* zelve zich nu ongerust te maken. Waarlijk, de zaken moeten nu toch zeer slechts staan voor het huidig regeeringstelsel. De *Temps* oordeelt, dat men hetzelfde liedje moet spelen, maar beter; dat is echter de quaestie niet. Het land wil het liedje in het geheel niet meer, en de muzikanten willen het evenmin."

— Hoeveel slachtoffers de mijnramp van St. Etienne heeft gemaakt, is nog niet bekend. Enkele levenden, de meeste half verbrand, liggen in het hospitaal *du soleil*, waar ook zeventig lijken stonden. De Kardinaal aartsbisschop van Lyon Mgr. Toulon, vergezeld door zijn vicarius-generaal, verscheidene leden van Kapittel, en tal van priesters, hebben de begrafenis verricht.

Spanje.—De geruchten, dat de Paus Rome zal verlaten, nemen een hoe langer hoe ernstiger karakter aan. Reeds meermalen hebben dergelijke geruchten geloopen, maar nooit met zulk eene hardnekkigheid. Indien zij bewaarheid worden, zou zulks een teeken zijn, dat óf in Italië een burgeroorlog dreigt, óf dat er gevaar bestaat, dat het weldra in een buitenlandsche krijg zal betrokken worden.

De *Temps* bevat eene depêche, welke nadere bevestiging bevat van bedoelde geruchten. Telegrammen uit Rome aan de Spaansche regeering, zegt het blad, doen gelooven dat de Paus in het geheim Consistorie de gedachte geuit heeft, Rome te verlaten en eene schuilplaats te zoeken in Spanje. „Het gerucht loopt dat het Vaticaan de Spaansche Regeering gepolst heeft over deze zaak, en dat de heer Sagasta, na de ministers geraadpleegd te hebben, aan de koningin-Regentes had gezegd, det het kabinet het passend achtte, het verzoek van Leo XIII niet te verwerpen.

„Met ongeduld wacht men de aankomst af van den Spaanschen Gezant, den heer Groizard, die afscheid genomen heeft van den Paus na het Consistorie, waarin tot dit voornemen besloten werd.

„Het plan van Z. H. wordt in Spanje koel opgenomen, omdat men binnen - en buitenlandsche verwikkelingen vreest, welke Zijne tegenwoordigheid zoude kunnen doen ontstaan," zegt de *Temps* ten slotte. Door wie het plan koel wordt opgenomen, wordt niet gezegd. Als de regeering verwikkelingen vreesde, zou zij het plan niet hebben goedgekeurd, en het Katholieke volk verheugt zich bij de gedachte, dat de Vader der Christenheid wellicht in haar midden zal verblijf nemen, al is zij diep bedroefd over de omstandigheden, die zulks kunnen noodzakelijk maken. Het „met ongeduld wachten" van den Gezant en het „koel opnemen" van het plan, rijmt ook niet best. Waarschijnlijk wordt het plan koel opgenomen van die zijde, welke zich thans zoo ijverig bemoeit, in alle mogelijke bladen, die haar ten dienste staan; het overbodig en nutteloos betoog te leveren, „dat Spanje niet over het kleinste gedeelte van zijn gebied zijne Souvereiniteit zou kunnen afstaan."

Men zegt, dat kardinaal Rampolla verklaard heeft, van de Spaansche regeering de verzekering te hebben ontvangen, dat zij eene absolute neutraliteit in acht zou nemen bij het conflict, waardoor Europa wordt bedreid. De Paus zou van eene Katholieke Mogendheid de verzekering gekregen hebben, dat Italië ontwijfelbaar in dit conflict zal worden betrokken. Een Parijsch blad wil weten dat de Spaansche regeering het paleis van Aranjuez ter beschikking van Z. H. zal stellen, dat op dertig mijlen afstand ligt van Toledo, den zetel van den primaat van Spanje. De heer Crispi zou den Paus zeer gaarne zien vertrekken en heeft zelfs verklaard, hem met koninklijke eer uitgeleide te zullen doen. De diplomaten te Rome verbergen den minister echter hunne ongerustheid niet over de gevolgen, die uit een vertrek van den Paus voor Italië zouden kunnen voortvloeien, zoo uit economisch als politiek belang.

— Door den bisschop van Barcelona; denzelfden Kerkvoogd, die de koningin-regentes voorstelde, den Paus in Spanje eene eventueele wijkplaats aan te bieden, is op den dag, dat de schandelijke Brunofeesten te Rome plaats hadden, een telegram aan Z. H. gezonden, waarin de bisschop uit naam zijner geestelijkheid en geloovigen met verontwaardiging protesteerde tegen de verheerlijking van een afvallige in de Eeuwige Stad. Bij uitvoeriger schrijven aan kardinaal Rampolla werd dit protest aangevuld. De bisschop heeft van den kardinaal-staatssecretaris Zr. H. daarop een antwoord ontvangen, dat door het *Boletin oficial del Obispada de Barcelona* in zijn geheel wordt weergegeven, en waarin de zinsnede voorkomt: „Het telegram, waarvan gij mij afschrift zendt, is niet in het Vaticaan ontvangen en heeft bijgevolg niet het gewenschte antwoord verkregen." Zoodat blijkt, dat de Italiaansche regeering weder stukken, aan den Paus gericht, onderschept heeft en dezen zelfs de ongestoorde gemeenschap met zijne priesters en geloovigen belet!

— De Koningin-Regentes van Spanje is ll. te Madrid opgestegen met een nieuwe *Ballon captif*, welke de Spaansche Regeering heeft aangekocht en voor oorlogsdoeleinden bestemd. Zij kwam, in gezelschap van één hofdame, op het oefeningsveld, stapte na het vullen van den ballon in het schuitje, met den brigadier van het ingenieurskorps, en-*la voila dans les airs*! Een talrijke menigte juichte de „hoogverhevene" vorstin toe en bij het nederdalen werd de ballon met de koningin gefotografeerd. Hij zal voortaan, ter herinnering aan de luchtreis der Koningin, Maria Cristina heeten.

Duitschland.— De Pruisische minister van eeredienst, openbare gezondheid enz., de heer dr. Von Glosser, heeft op de last van keizer Wilhelm afwijzend beschikt op het verzoek der Berlijnsche vereeniging voor lijkverbranding, om in sommige gevallen crematie toe te staan, en wel op dezelfde gronden als waarop in 1884 een zelfde verzoek dier vereeniging werd afgeslagen.

—Door het voldoen aan de gemaakte overeenkomst met hunne arbeiders hebben de eigenaars van mijnwerken in Westfalen voortdurend nieuwe werkstaking zien dreigen. Thans is de eerste daarvan te Namkirchen losgebarsten. Zeshonderd man hebben daar den arbeid gestaakt, omdat zich bij hunne grieven nog die voegde, dat hunne gewezen afgevaardigden door de patroons ontslagen werden. De directie heeft allen stakers voor goed het werk opgezegd, doch men vreest, dat de protestbeweging groote afmetingen zal aannemen.

—Op de geheele reis des keizers naar Noorwegen werd de dagelijksche gemeenschap met de regeering te Berlijn door hofkoeriers onderhouden. Zoo kwam dezer dagen te Hamburg zulk een *Feldjäger* aan, die, zwaar gewapend met sleepsabel en revolver, een groote gesloten portefeuille droeg, vol staatspapieren. Hij reisde met den sneltrein naar Friedrichshafen, aan de noordpunt van Jutland, van waar hij onmiddelijk doorreisde naar Noorwegen tot Drontheim waar het adviesjacht *Grief* hem met de portefeuille naar de *Hohenzollern* moest overbrengen.

Keizer Wilhelm is in Noorwegen aan een groot gevaar ontsnapt. Bij een bezoek aan den gletscher van Buar was hij bijna verpletterd. Een groot ijsblok raakte los en viel op een handbreedte van den keizer neer, die door een ijssplinter aan den schouder werd getroffen doch geen letsel bekwam.

—De *Germania* meldt, dat haar hoofdredacteur, de Eerw. Heer Falkenberg, tot pastoor van het landstadje Schotz is benoemd in het jongste aartsbisschoppelijk Consistorie. Het blad verklaart, dat men hier weder te doen heeft met eenige intrige der Pruisische regeering, die alles doet, wat in hare macht staat, om de geestelijke krachten uit de Katholieke journalistiek te verwijderen, die op aansporing van den tegenwoordigen Paus thans overal in de pers arbeiden. Het schijnt, dat de regeering weinig genoegen van het slagen harer pressie zal hebben; de *Germania* kondigde tenminste aan, dat ter vervulling der a. s. vacature reeds de noodige stappen naar het buitenland gedaan zijn."

— Een student aan de universiteit te Konigsberg, geboortig uit Berlijn, heeft in het afgeloopen semester door bedrog den titel van doctor in de philosophie weten te verwerven. Door de examen-commissie werd later ontdekt, dat de door den candidaat ingeleverde dissertatie grootendeels copiewerk was. De faculteit vaardigde daarop eene bekendmaking uit, waarbij het uitgereikte diploma ongeldig en krachteloos werd verklaard; afschrift hiervan werd aan den betrokken persoon gezonden. Daar ieder candidaat bij eede moet verklaren, dat de ingeleverde stellingen of proefschrift eigen werk zijn, stond den verloopen *doctor phil.*, die te Berlijn reeds aan eene inrichting van hooger onderwijs geplaatst was, uit welke betrekking hij echter onmiddellijk werd ontslagen, nog eene vervolging wegens meineed te wachten. Hij heeft het raadzamer geacht, Duitschland te verlaten.

Afrika. — De Gouverneur-generaal van Tripoli heeft een bevelschrift uitgevaardigd, waarbij onder de strengste straffen de slavenhandel verboden wordt in het geheele gebied van het Vilaquet. Dit verbod is ter kennisse der Europeesche consuls gebracht. De maatregel betreft voornamelijk het sandjakat Fezzan, waar tot dusverre een groot deel der in Middel-en Zuid-Afrika opgelichte negers als slaven worden verkocht.

Griekenland. — Het huwelijk van den Griekschen troonopvolger is op 18 October bepaald. Het Duitsche Keizerpaar, keizerin Friedrich en de zuster der bruid, begeleiden deze laatste naar Athene. De bruid echter zal aldaar eenen dag vroeger dan de overigen aan wal gaan, ten einde alleen de eerste hulde der ontvangst te genieten. Zes Duitsche Oorlogschepen, onder bevel van prins Heinrich, brengen de bruid en de Keizerlijke familiën naar Griekenland.

Japan. — Mgr. Cousin schrijft uit Nangasaki:

Alhier zal in het volgend jaar het eerste provinciaal Concilie plaats hebben bij het graf van Mgr. Petitjean, ons aller voorganger, in het kerkgebouw zelf, dat de wieg der nieuwe kerk in Japan was. Deze synode zal samenvallen met den 25sten verjaardag der ontdekking van onze Japansche Cristenen, die het geloof van den H. Franciscus Xaverius bewaard hadden, hetgeen op 19 Maart 1865 plaats had.

„Wie zou toen pater Petitjean gezegd hebben, dat er 25 jaren later aan den voet van datzelfde altaar vier bisschoppen met meer dan dertig missionarissen en inlandsche priesters zouden vergaderd zijn, en dat zijne eerste ontmoeting met eenige arme vrouwen, die zich met „*Santa Maria*" aanbevalen, zulke spoedige en troostrijke resultaten zou hebben. *Digitus Dei est hic*"

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris, Agosto 1. — Totalidad di stem na eleccionnan di dia Domingoe pa Consehoenan General: Republicanoenan, un miljon cincoe cientoe mil; Conservadornan, seis cientoe mil; Boulangistanan, cientoe cincuenta i ocho mil.

Rochefort lo ta na Belleville na momentoe di eleccionnan general.

Berlin. — Emperador Wilhelm a bai Inglaterra ayera.

Belgrado. — Rei Milano k'a bolbe Belgrado, a manifesta koe l'e no misji pa nada den politica.

Londen. — Di dos discusion dje proposicion di lei pa aumentá dote a toemá lugá ayera den Cámara di Comunes.

Den un discurso koe Salisbury a haci na un comementoe di ministronan, él a manifesta koe politica exterior di Inglaterra ta pa sostené paz coe dignidad: aspecto di situa-

cion na Europa ta mahos, él di, ma e inmensa preparativonan koe toer potencianan grandi ta haci ta di mihó garantia di paz, pasobra consecuencianan di un guera lo ta sina terrible koe toer nacion lo tin miedoe di coeminsele.

Desacuerdo riba asuntoenan di Egipto lo ta arreglá lihé, ma Inglaterra lo tin di keda ocupá Egipto, te ora e mes por governá su curpa.

En cuanto á Irlanda, Gobierno lo garantizá paz, orden i prosperidad.

Cartanan di Cairo ta doena nobo di hopi pelea k'a causá e Dervichnan pérdida di importancia.

Madrid. — Nota oficial ta bisa k'e revolucion di Valencia no ta sino algun faccioso bao di mando di un ex-coronel carlista: nan a plunder toer e lugarnan rond di stad, coe gritoe di "Biba República." E bandidonan arrestá tabata hibá na Zaragoza.

Paris, Agosto 2. — Den un manifiesto koe General Boulanger a publicá, el ta bisa koe su derrota ta causá pa ambicionnan local, ma k'e causanan aji lo desaparecé na eleccionnan general.

Londen. — Cartanan di Africa ta doena nobo di morto dje explorador Jappenbeck.

Coe 201 stem contra 62, Cámara di Comunes a rechazá proposicion di Story radical, k'a pidi pa rebahá doté di prins di Wallis.

Ayera Emperador a yegá Douvre.

Berlin. — Un despacho di Zanzibar di, koe gefe di Buhiri a recibi judanza i k'el a tahá su subditoenan, bao di pena di morto, di doena Alemannan provision.

New York. — Alcalde di New-York a recibi gran número di felicitacion i ofrecementoe di cooperacion p'e proyecto di un Tentoonstelling Universal na 1892 pa celebrá 400 anja di descubrimentoe di América. Coe entusiasmo Cámara di Comercio á apoya e idea aji.

President di República di Nicaragua a moeri: Sacata ta elihí pa President.

Madrid. — 28 conseheroe di ayuntamientoe ta suspendé di nan empleo.

Paris, Agosto 4. — Director di Courant *L'Intransigeant*, órgano di Rochefort, ta arrestá pa motiboe k'el a publicá declaracionnan haci delanti di alta corte di Senado den e asuntoe di Boulanger. Riba pregunta di Huez di instruccion, e Director a respondé k'e artikel a bini fó di Londen. Diferente otro Boulangista ta arrestá p'e mes motiboe. Tin rumor koe Embahador di Francia na Londen a recibi orden di busca modi di haya extradicion (entrega) di Boulanger.

Roma. — Prorogacion (uitstel) di tenidanan di Parlamento ta causa grandi admiracion: nan ta mira esai como voorbode di disolucion (ontbinding) di Cámara, lo ke lo trecé pa consecuencia eleccionnan general.

Constantinopla. — Sultan a resolbé di sofocá e revolucion di Creta coe forza si ta cos ta necesario.

Londen. — Sub-Secretario di Estado na Relacionnan Exterior a declará den Cámara di Comunes k'e no tin noticia positiva di cohementoe dje barcoe ingles den lamá di Behring.

E proyecto di lei pa dotá familia real ta poné den man di un comision. Toer modificacion tabata rechazá coe un gran mayoria.

Prins di Wallis a recibí Emperador Wilhelm na paleis i el a hibéle Osborne.

Madrid. — Carlistanan ta forma e partido tradicionalista, i courant *El Siglo Futuro,* órgano dje partido aji, a publicá un manifiesto declarandoe koe l'é dedikéle na defensa di religion i di Sociedad i koe l'é interesèle den forma di gobiernoe.

Paris, *Agosto 5.*—Felix Pyat, antiguo miembro di Comuna, a moeri.

Resultado di eleccionnan di balotahe: Republicanonan 114; conservadornan 41. Laguerre ta elihí na La Rochelle.

Ceremonia di hibamentoe di restonan mortal di Carnot, Marceau i Baudin na Pantheon a toemá lugá na presencia di President di República i di Gabinete.

Den dje discurso koe Tirard a haci n'e ocacion aji, el a elohiá e gran hombernan, k'a iluminá revolucion frances.

Londen.— Inspeccion di vloot koe mester a sosodé na Spithead na presencia di Emperador Wilhelm, a keda te un otro dia pa motiboe di mal tem.

Duque di Cambridge a recibi titulo di kolonel honorario di un Regiment di Infanterie.

Noticianan di Cairo ta bisá koe General Greenfield a derrotá e dervichnan. Nan a hui, largandoe atras 1500 morto i mil prisioneroe. Wadelu Juin i 50 otro emir a moeri den dje pelea. Perdida di troepa di Egipto ta nada na comparacion: entre morto i hende heridá 100 homber na toer.

Paris. *Agosto 6.*—Despues di su bisita na Tentoonstelling, Shah a decorá President Carnot coe orden di Solo i Leeuw coe su portret adorná coe diamanta.

Londen.—E lei riba dote di casamentoe di familia real ta definitivamente aprobá pa Cámara di Comunes.

Inspeccion di escuadra ingles na Spithead tabata briljante. Emperador Wilhelm a obsequiá e admiralnan abordo di Jacht Imperial, i el a felicita p'e maniobranan di escuadra.

Cairo. — Fó di Egipto nan ta bisa, koe ehército dje Dervichnan ta enteramente desorganizá.

Madrid.—Nan ta sigura koe despues koe Emperador di Alemania caba su viaha na Inglatera, l'é bai San Sebastian, companjá di un escuadra aleman, p'e bai bisita La Reina Regente.

Paris.—Gobiernoe di Grecia a manda un circular n'e grandi potencianan, pa pidi nan na cooperacion pa restablecé orden na Creta.

Un empleado di legacion danesa ta condená na 12 anja di trabao forzá i 10 anja gebant, pa motiboe k'el a entregá algun documentoe na agentenan aleman. Carnot á inaugurá Sorborna nobo: studentnan a aplaudí Ferry.

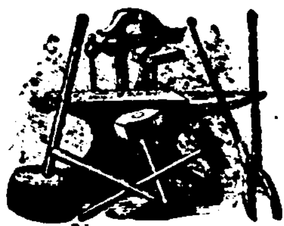
Londen. - Despues di maniobranan "Black Prince" i "Invinsible" a dal coe otro: toer dos a haja danjo.

Cardinal Masaia a moeri.

General Philippovito k'a yegá di toemá Bosnia, a moeri tambe.

Madrid.—Gobiernoe lo apoyá e consegoe koe Austria ta doena Papa. E consehoe tá pa Papa toemá su residencia na Portugal, si en caso el tin di bandona Roma.

Santiago di Cuba.—E Vapor Chancellor k'a sali dj'aki pa bai Baltimore coe un cargamentoe di heroe a zink na bista di isla Wating (Bahama)





Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT É HIJOS, Curaçao